

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vereniging Hoekschevaards Landschap

Žalovaný: Staatssecretaris van Economische Zaken

Prejudiciálna otázka

Je rozhodnutie Komisie [(EÚ) 2015/72] z 3. decembra 2014, ktorým sa prijíma ôsma aktualizácia zoznamu lokalít s európskym významom v atlantickom biogeografickom regióne ⁽¹⁾ platné v rozsahu, v akom do zoznamu zaraďuje územie „Haringvliet“ (NL1000015), ale nepovažuje za jeho súčasť Leenheerpolder?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 18, 2015, s. 385.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice, Family Division
(England and Wales) 23. mája 2016 – M. S./P. S.**

(Vec C-283/16)

(2016/C 279/27)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: M. S.

Odporca: P. S.

Prejudiciálne otázky

- i) V prípadoch, kedy sa osoba oprávnená na výživné domáha v členskom štáte výkonu rozhodnutia, ktoré bolo vydané v inom členskom štáte, je na ňu na základe kapitoly IV nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 ⁽¹⁾ (nariadenie vo veciach vyživovacej povinnosti) prenesené právo podať žiadosť o výkon rozhodnutia priamo príslušnému orgánu dožiadaného štátu?
- ii) Ak je odpoveď na vyššie uvedenú otázku i) kladná, má sa kapitola IV nariadenia vo veciach vyživovacej povinnosti vykladať tak, že každý členský štát je povinný zabezpečiť postup alebo mechanizmus, ktorý umožní toto právo uznať?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (Ú. v. EÚ L 7, 2009, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vestre Landsret (Dánsko) 26. mája 2016 –
Z Denmark ApS/Skatteministeriet**

(Vec C-299/16)

(2016/C 279/28)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vestre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Z Denmark ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES⁽¹⁾ v spojení s článkom 1 ods. 4 smernice vykladať v tom zmysle, že ak spoločnosť sídliaca v členskom štáte, na ktorú sa vzťahuje článok 3 smernice, za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, prijme úrok od dcérskej spoločnosti v inom členskom štáte, je „vlastníkom požitkov“ v podobe tohto úroku na účely smernice?
 - 1.1. Má sa pojem „vlastník požitkov“ v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice vykladať v súlade so zodpovedajúcim pojmom v článku 11 modelovej daňovej zmluvy OECD z roku 1977?
 - 1.2. Má sa tento pojem v prípade kladnej odpovede na otázku 1.1 vykladať len z hľadiska komentára k článku 11 modelovej daňovej zmluvy z roku 1977 (bod 8), alebo možno do výkladu zahrnúť následné komentáre vrátane doplnení z roku 2003 týkajúcich sa „účelových spoločností“ (bod 8.1, teraz bod 10.1) a doplnení z roku 2014 týkajúcich sa „zmluvných alebo zákonom stanovených povinností“ (bod 10.2)?
 - 1.3. Pokiaľ možno do výkladu zahrnúť komentár z roku 2003, aký význam má pri posudzovaní otázky, či možno konštatovať, že spoločnosť nie je „vlastníkom požitkov“ na účely smernice 2003/49/ES, že predmetný úrok je zahrnutý do istiny (tzv. roll-up), že príjemca úrokov mal zmluvnú alebo zákonom stanovenú povinnosť previesť úroky na inú osobu a že väčšina osôb, ktoré sa v štáte, kde sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe úrokov, sídli v iných členských štátoch alebo v iných štátoch, s ktorými má Dánsko podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia, takže podľa vnútroštátneho práva by neexistoval základ na vykonanie zrážky dane pri zdroji, keby boli tieto osoby poskytovateľmi úveru, a teda by boli priamymi príjemcami úrokov?
 - 1.4. Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca úrokov považovať za „vlastníka požitkov“ na účely smernice, skutočnosť, že vnútroštátny súd po posúdení skutkových okolností konštatuje, že príjemca – bez zmluvnej alebo zákonom stanovenej povinnosti previesť prijaté úroky na inú osobu – nemal „plné“ právo „používať a požívať“ úroky v zmysle komentára z roku 2014 k modelovej daňovej zmluve z roku 1977?
2. Môže sa členský štát odvolávať na článok 5 ods. 1 smernice o uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení na zabránenie podvodom alebo zneužívaniu alebo na článok 5 ods. 2 smernice len za predpokladu, že dotknutý členský štát prijal osobitné vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa vykonáva článok 5 smernice, alebo že vnútroštátne právo obsahuje všeobecné ustanovenia či zásady týkajúce sa podvodov, zneužívania a daňových únikov, ktoré sa dajú vykladať v súlade s článkom 5?
 - 2.1. Možno v prípade kladnej odpovede na otázku 2 považovať § 2 ods. 2 písm. d) zákona o dani z príjmov právnických osôb, ktorý stanovuje, že obmedzená daňová povinnosť pri úrokových príjmoch sa nevzťahuje na „úroky oslobodené od dane... podľa smernice 2003/49/ES o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov“, za osobitné vnútroštátne ustanovenie v zmysle článku 5 smernice?
3. Je ustanovenie dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvoreného medzi dvoma členskými štátmi a vypracovaného v súlade s modelovou daňovou zmluvou OECD, podľa ktorého je zdaňovanie úrokov podmienené tým, či sa príjemca úrokov považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov, dojednaným ustanovením na zabránenie zneužívaniu, na ktoré sa vzťahuje článok 5 smernice?

4. Má členský štát, ktorý nechce uznať, že spoločnosť v inom členskom štáte je vlastníkom požitkov v podobe úrokov, a tvrdí, že spoločnosť v inom členskom štáte je tzv. umelou účelovou spoločnosťou, podľa smernice 2003/49/ES alebo článku 10 ES povinnosť uviesť, koho tento členský štát v takom prípade považuje za vlastníka požitkov?
5. V prípade, ak má platiteľ úrokov sídlo v jednom členskom štáte a príjemca úrokov má sídlo v inom členskom štáte a ak prvý uvedený členský štát nepovažuje príjemcu úrokov za „vlastníka požitkov“ v podobe predmetných úrokov podľa smernice 2003/49/ES, a preto sa príjemca úrokov považuje v tomto členskom štáte za osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES právnej úprave, na základe ktorej prvý uvedený členský štát pri zdanení príjemcu úrokov, ktorý nemá sídlo v tomto štáte, nezohľadní náklady v podobe nákladov na úroky, ktoré príjemca úrokov vynaložil za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, hoci náklady na úroky sú podľa právnej úpravy tohto členského štátu vo všeobecnosti odpočítateľnou položkou, a preto si ich príjemca úrokov, ktorý má sídlo v tomto štáte, môže odpočítať od zdaniteľného príjmu?
6. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát požaduje od spoločnosti zodpovednej za vykonanie zrážky dane pri zdroji (dcérska spoločnosť), aby v prípade oneskorenej úhrady splatnej zrážkovej dane zaplatila úrok z omeškania s vyššou úrokovou sadzbou, než je sadzba úroku z omeškania, ktorú členský štát uplatňuje pri daňových dlhoch právnických osôb (vrátane úrokových príjmov) vymáhaných od spoločností sídliacich v tom istom členskom štáte?
7. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za zdaniteľnú osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (subsidiárne s článkom 56 ES) samostatne alebo ako celok právnej úprave, na základe ktorej:
- 7.1. posledný uvedený členský štát požaduje od platiteľa úrokov, aby vykonal zrážku dane z úrokov pri zdroji, a považuje túto osobu za zodpovednú voči orgánom za nevykonanie zrážky dane pri zdroji, pričom ak príjemca úrokov sídli v poslednom uvedenom členskom štáte, nemá takú povinnosť vykonať zrážku dane pri zdroji?
- 7.2. materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte by v prvých dvoch zdaňovacích obdobiach nemala povinnosť platiť preddavky na daň z príjmov právnických osôb, ale musela by začať platiť daň z príjmov právnických osôb až omnoho neskôr, než je splatnosť zrážkovej dane?

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor EÚ, aby zahrnul odpoveď na otázku 6 do svojej odpovede na túto otázku.

⁽¹⁾ Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 2003, s. 49; Mim. vyd. 09/001, s. 380).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Dublin Circuit & District Civil Courts Office
(Írsko) 6. júna 2016 – Maria Isabel Harmon/Owen Pardue**

(Vec C-321/16)

(2016/C 279/29)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dublin Circuit & District Civil Courts Office